

РЕШЕНИЕ

№ 13069

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 26.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **10322** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Образувано е по жалба на А. А. М. Х., [дата на раждане], Газа, срещу решение № 12933/29.08.2023г. на председателя на Държавната Агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Не са обсъдени и анализирани всички факти и обстоятелства, чрез които да бъде установена обективната истина по случая, за да се прецени необходимостта от предоставяне на закрила на жалбоподателя и така органът е нарушил чл.35 от АПК и чл.75, ал.2 от ЗУБ. Неправилно не са кредитирани твърденията, че Х. е бил обект на преследване от „Х.“. Неправилно е преценено от административния орган, че към бежанската история на жалбоподателя са неприложими принципите на чл.9, ал.1, т., 2 и 3 от ЗУБ предвид актуалното положение в ивицата Газа и излага конкретни данни, позовавайки се на различни източници. Счита, че към текущият момент на територията на Палестинските окупирани територии, в частност ивицата Газа, е налице въоръжен конфликт, като динамичната обстановка следва да бъде съобразена от ответника, независимо, че такава не е била към момента на издаване на обжалваното решение и съгласно чл.142 от АПК при преценката от съда следва да се вземат предвид новите факти от значение за случая, след издаването на акта, до приключване на устните състезания.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явява лично и с упълномощения от него адвокат И., който поддържа жалбата. Излага становище, че не следва палестинците, идващи от ивицата Газа да бъдат натоварвани с изискването да доказват, че не са заплашвани. Позовава се на справката и броят на жертвите от началото на конфликта. Счита, че връщането на жалбоподателя би поставило в риск живота му със сигурност като цивилно лице пред сложна обстановка. Жалбоподателят заявява, че са загинали негови четири сестри и двама братя, двама племенници, синът му е ранен. Показва на телефона си снимки на негови близки в бежански лагер на египетската граница в Р., били по палатки, лагери, нямало храна, нямало вода. Не можел да помогне, ако се завърне, няма достъп, има ембарго, не пускат камиони с помощ. Иска съдът да отмени акта, че му е отказана международна закрила.

Ответникът, представляван от юрисконсулт К. оспорва жалбата. Иска съдът да я отхвърли като неоснователна и да постанови решение, с което да потвърди процесното решение. Административният орган издал правилно и законосъобразно решение, достигайки до извода, че жалбоподателят не отговаря на предпоставките по чл.8 и чл.9 ЗУБ. При издаване на решението не са допуснати съществени процесуални нарушения на административно производствените правила. Правилно е приложен материалния закон. Обсъдени са всички факти и обстоятелства във връзка с положението на жалбоподателя и с държавата му по произход. По повод възражението относно справката за страната на произход, посочва, че не е на един експерт, а е от абсолютно независими източници, изготвена е съобразно методологията на ЕС.

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е било съобщено на жалбоподателя лично и в присъствието на преводач, видно от положения подпис на 16.10.2023 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 23.10.2023г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

От фактическа страна:

Административното производство е образувано по молба за предоставяне на международна закрила с вх.№ В-13-102 от 13.04.2023г. на РПЦ – С., с която жалбоподателят А. А. М. Х. е поискал международна закрила в Република България (л.67). Личните данни на кандидата са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ. Приложен е паспорт от палестинска власт със срок на авлидност до 14.10.2025г. (л.43)

На чужденецът е съставен регистрационен лист № УП 4806/13.04.2023 г. (л.65) с вписани лични данни, както следва: А. А. М. Х., [дата на раждане] в Палестинска окупирана територия, [населено място], етническа принадлежност и религия – арабин, мюсюлманин, сунит, образование – основно, семейно положение – женен, професия – сладкар, с езици, които владее –арабски.

Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с реф. № BR106C230413001 (л.62).

С писмо рег. № М-8804/10.05.2023г. (л.42) директорът на специализирана дирекция „М“ – ДАНС заявява, че не възразява да бъде предоставена закрила в Р България на лицето, регистрирано в РПЦ – С. към ДАБ-МС като А. А. М. Х., в случай че отговаря

на условията по ЗУБ.

На чужденеца, на осн. чл.29, ал.1, т.1 ЗУБ е издадена регистрационна карта (л.36) и е му е издадено решение за настаняване (л.48 по делото) в РПЦ –С., отдел ПМЗ кв.В..

След покана от 13.04.203 (л. 61 по делото) с кандидата е проведено интервю на 25.05.2023г., обективизирано в протокол рег. № УП4806/25.05.23 г. (л.37 и сл. по делото), което чужденецът потвърждава имената си А. А. М. Х., лице без гражданство, заявява, че е [дата на раждане] в Палестинска окупирана територия, [населено място]. Женен, с две деца. Притежава паспорт на лице без гражданство в оригинал. Не притежава друго гражданство. Няма роднини в Европа. Напуснал държавата си по произход през 2020г. и заминал за Е., където останал по малко от година, избягал и това било най-близкото място до което успял да достигне. Работел за да се изхранва. Пристигнал в България през Турция, като платил на човек, с когото се запознал в Интернет, за да стигне в Европа, в камион минал границата. Няма определена цел и това било първата европейска държава тук. Няма проблеми с етническата си принадлежност, религия, не е участвал във въоръжена групировка, затова бил избягал. Бил арестуван и в затвора 3-4 месеца, като след смъртта на близките му започнал да говори против Х. и те го задържали. Последният му адрес бил в Б. лагер за бежанци на брега и оттам напуснал, там останали баща му, майка му и една сестра. Не е участвал в партия или партийни мероприятия. Конкретния повод да напусне бил, защото Х. искат да се присъедини към тях, защото загинали близките му. Те го затваряли месеци и това, което трябвало да избира е дали да се бие, или да умре. Изгубили къщата си през 2012г. по време на Р. имало бомбардировка от И., по лагер на Х. до къщата и загинали трима братя и две сестри. Започнал да се гневи на Х., обвинили го че е на страната на израелците и платил 6000 долара да премине полуостров С., за да се спаси от тях. Имало заплахи, че ще го убият. Биели го редовно, имал снимки. Оказвано му е насилие. В случай, че се върне в П. на пропусквателното място може да бъде убит, не се знае какво може да му направят. Искането му към РБългария е закрила, мир и да започна да живея.

С преписката е приложена справка относно държавата П. от 28.06.2023г. (л.26 и сл. по делото).

С оспореното в настоящото производство Решение № 12933/29.08.2023г. председателят на ДАБ – МС, на основание чл. 75, ал.1, т.2 и 4, вр. с чл.8 и чл.9 от ЗУБ, отказва да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на А. А. М. Х.. Приел е, че за кандидата не са налице предпоставки за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като в представената бежанска история липсват достатъчно правдоподобни и добре аргументирани твърдения в полза на търсената закрила. Няма данни, че е говорил срещу Х., а относно заплахите му от непознат човек, това били криминални прояви, които не обосновават закрила по ЗУБ, а и не е потърсил помощ от полицията. Страхът му да се завърне в страната си, не се подкрепя от обстоятелството, че членовете на семейството му все още живеят там необезпокоявани. Органът е приел, че действителната цел на кандидата е стремежът към по висок стандарт на живот в Европа и е икономически емигрант, още повече че е задържан на сръбската граница, което означава, че не е потърсил първата сигурна държава. Базирайки се на справката от 28.06.2023г. приема, че общата обстановка в Палестинската окупирана територия сама по себе си не дава основание за опасение от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951г., а и то материалите по административната преписка не се установява спрямо жалбоподателя А. А. М. Х. да е осъществено, визираното от

ЗУБ преследване, релевантно за предоставяне на бежански статут. Също така органът е приел, че за молителя липсват предпоставките и за предоставяне на хуманитарен статут. Няма твърдения за реална опасност от тежки посегателства, жалбоподателят не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ. Отхвърлено е и приложението на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ, тъй като от справката за страната на произход (тази по преписката е от 28.06.2023г.) не може да се направи обоснован извод, че Палестинската окупирана територия се намира в състояние на международен въоръжен конфликт по смисъла, заложен в международното право. Прието е, че за молителя липсват предпоставки за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, не е заявил член от семейството му да има предоставен статут. НЕ са налице и условията а хуманитарен статут по други хуманитарни причини (чл.9, ал.8 от ЗУБ), тъй като той не се позовава на причини от хуманитарен характер. Обосновал е извод, че не са изпълнени предпоставките по чл. 8 ЗУБ и чл. 9 ЗУБ и на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, вр. чл. 9 ЗУБ е постановил отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Представени са и справки от 21.12.2023г. и 16.01.2024г. за актуалната ситуация в Газа към месец декември 2023г., заедно с посочване на източниците. Жалбоподателят представя позиция на ВКБООН за Газа, издадена към м.03.2022г.

От правна страна:

Решението е постановено от компетентен административен орган–председателя на ДАБ при МС, който има правомощията по чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

От приетите и неоспорени по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявления от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю, то е проведено на заявления от кандидата език, който изрично е удостоверил с подписа си, че няма възражения и допълнения. В съответствие с изискването на чл. 73 ЗУБ, молбата е била разгледана индивидуално, като на кандидата е била дадена възможност да изложи всички свои доводи свободно и добросъвестно и не е бил ограничен да посочи и евентуално да представи доказателства в подкрепа на твърденията си.

Извън това, че не е налице спор по спазване на изискванията за компетентност, форма и процедура при издаване на решението, спорът се свежда до това дали е правилен изводът на решаващия орган относно липсата на предпоставките за предоставяне на международна закрила.

Правилно е оценил решаващият орган липсата на предпоставки за предоставяне на статут на бежанец на жалбоподателя предвид, че не се установява основателност на твърденията от заявен страх от преследване по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ и няма данни спрямо жалбоподателя да е осъществено визираното от ЗУБ преследване в страната на произход, релевантно за предоставяне на бежански статут. Твърденията за заплахи от страна на Х., за арестуване, затвор, побой не се подкрепят от каквито и да било доказателства и си остават твърдения, които не се доказаха по никакъв начин от страна на жалбоподателя. В тази част – относно отказания статут на бежанец, жалбата

е неоснователна.

Що се отнася обаче до отказания хуманитарен статут – жалбата е основателна, като се съобразят обстоятелствата, настъпили след постановяване на обжалваното решение съгласно разпоредбата на чл.142, ал.2 от АПК и актуалните справки за ситуацията в страната на произход. Информацията от страната на произход към момента на приключване на устните състезания сочи, че по отношение на кандидата са налице материалноправните предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Общеизвестен е фактът за наличието на военен конфликт в ивицата Газа след 07.10.2023 г., по време, на който над 130 000 сгради в цялата ивица Газа са претърпели щети. С. Газа и [населено място] поемат основната тежест от тези поражения и понастоящем се счита, че най-малко 70% от сградите в двата северни региона са повредени, както и до 50% от сградите в южния регион Х. Ю.. Като цяло жителите на анклава нямат достъп до медицинска помощ и социални услуги или този достъп е силно ограничен. Не достига храна, вода и електричество. Повечето болнични сгради са повредени, поради което не функционират. Според данни на Министерство на здравеопазването на Ивицата Газа от началото на конфликта с И. най-малко 23 968 души са убити на територията на палестинския анклав, а според информацията на Палестинския информационен център, броят на жертвите в Газа от началото на конфликта възлиза на 31 497 души, 92 %, от които са цивилни лица, а 12 345 са деца. При тези актуални данни, съдът намира, че за А. А. М. Х. е налице реална заплаха опасност от тежки посегателства за живота или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие, породено от вътрешен въоръжен конфликт. Към момента на приключване на устните състезания, а и след това, в страната на произход на чужденеца продължава да е налице разрастващ се вътрешен въоръжен конфликт. Общеизвестна и почти ежедневна е информацията за бомбардировки и сухопътни операции, включително и в жилищни райони в Газа, при които се стига до значителен брой цивилни жертви, което е видно и от справката от 16.01.2024г. и от разпечатките от различни интернет публикации, представени по делото, че са преобладаващият процент от убитите.

Тези събития са настъпили, след като кандидатът е напуснал държавата си по произход, не са преценявани при разглеждане на молбата му и на основание чл. 142, ал. 2 от АПК са от значение за това дали не са налице тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, включително наличието на въоръжен конфликт в страната на произход с оглед тълкуването на чл. 15, б. „в” от Директива 2004/83/ЕО, дадено в решение от 17.02.2009г. по дело № С-465/2007г. на Съда на Европейския съюз. От събраната по делото информация може да се направи предположение, че спрямо жалбоподателя са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха за живота и здравето си, в условията на продължаващ конфликт.

Поради това оспореният административен акт в частта, в която се отказва хуманитарен статут на жалбоподателя, следва да бъде отменен и преписката върната за ново произнасяне от председателя на ДАБ. В новото производство е необходимо да се изследва актуалното развитие на ситуацията в страната на произход и продължава ли да е налице опасността за живота и здравето на жалбоподателя при връщането му там.

Административният акт в частта на отказ за предоставяне на бежански статут е законосъобразен, поради което жалбата в тази част следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл.90 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 12933/29.08.2024г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която е отказано предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя А. А. М. Х..

ВРЪЩА делото като преписка на Председателя на ДАБ-МС за ново произнасяне по молбата на А. А. М. Х., в частта, в която му е отказано предоставянето на хуманитарен статут, при спазване за задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. М. Х. срещу Решение № 12933/29.08.2024г. на Председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, в частта, в която му е отказано предоставяне на статут на бежанец.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.